

زندگی مسیحی بخش دوم

آئین توبه

توبه به معنای جبران گناه، یعنی رفتن به سوی خداوند برای طلب آمرزش از گناهان است. در زمان‌های قدیم، هنگامی که دانمارک کشوری کاتولیک بود، انسان با اعمال مختلف، به آمرزش گناهان دست می‌یافت: به طور مثال با دعا کردن، روزه گرفتن یا صدقه دادن. لوثر در مقابل قوانین بسیار پیچیده همچنین سنن مسیحی ایستاد، چرا که در زمان او این سنت‌ها به غلط پرورش یافته شده بودند. او معتقد بود که اعمال ظاهری در ارتباط با خداوند به هدف کمک نمی‌کند. نکته اصلی لوثر این بود " تنها ایمان " است، که رستگار می‌کند. لوثر تمام مسائل زائد مانند آئین‌ها، شمائل و سنت‌ها را کنار زد. مبارزه‌ای ضروری که عواقب زیادی داشت، از جمله اینکه کلیسای لوثری خیلی سرد و غیر مردمی بنظر می‌رسید، در مقایسه با کلیساهای دیگر، مثلاً کلیسای ارتدکس و کاتولیک.

توبه یکی از آئین‌های کلیسای کاتولیک است، لوثر به مدت طولانی آن را به عنوان سومین آئین، کنار غسل تعمید و عشاء ربّانی حفظ کرد، ولی در نهایت از آن دست برداشت. لوثر با این حال تأکید بر کیفیت مراسم اعتراف ادامه داد، و مایل به حفظ آنها به عنوان بخشی از عرف و عمل کلیسا بود. در دانمارک امروزه کلیساهای بسیار اندکی وجود دارند که مراسم اعتراف عمومی را اجرا می‌کنند. در این کلیساها مراسم اعتراف به عنوان بخشی از عبادت، پانزده دقیقه زودتر برگزار می‌شود. در اینجا ما تلاش می‌کنیم که تعدادی از سنتها و موقیتهایی را از جمله روزه و اعتراف، که مسیحیت برای ما فراهم کرده تا ایمان و تردید ما، قابل لمس شود، تجزیه و تحلیل کنیم.

مراسم اعتراف

اعتراف عملی است، که در آن یک مسیحی به گناهان خود در حضور کشیش (کشیش مخصوص اعتراف) اقرار می‌کند. در کلیسای کاتولیک، اعتراف بدین صورت اتفاق می‌افتد، که اعتراف کننده در کابین مخصوص اعتراف، به گناهان خود اقرار می‌کند، سپس به او لیستی از اعمال توبه داده می‌شود و آمرزش به او عطا می‌شود. مراسم اعتراف، تقریباً در کلیسای ملی دانمارک حذف شده است، ولی آنچه بسیاری از آن آگاه نیستند، این است که همه اعضای کلیسا این حق را دارند که به طور خصوصی در برابر یک کشیش به گناهان خود اقرار کنند. کشیش سوگند راز داری خورده است، و از این رو شخص می‌توان تاریکترین رازهای خود را به صورت محرمانه و با اطمینان خاطر با کشیش در میان بگذارد. در مکان‌های اندکی، مراسم اعتراف کوتاهی پیش از مراسم اصلی برگزار می‌شود، این مراسم کشیش دست روی سر شخص می‌گذارد، و برای او طلب آمرزش می‌کند.

روزه

روزه در زمان‌های قدیم همیشه یک روز یکشنبه که مصادف با سه روز قبل از چهارشنبه توبه بود شروع می‌شد. این روز آخرین روز جشن و پایکوبی بود. فصل روزه چهل روز داشت، و پیشترها این فصل را فصل پرهیز و پاکسازی میدانستند که در این فصل عیش و خوشگذرانی ممنوع بود. در طول این فصل انسان به خود تمرین پرهیزگاری میداد. در حال حاضر تعداد محدودی از مسیحیان هستند، که تا خود روز عید پاک روزه می‌گیرند. با این وجود، این سنت، از اهمیت بیشتری در کلیسای کاتولیک و ارتدکس برخوردار است تا در کلیسای پروتستان. در ادیان دیگر نیز روزه گرفتن وجود دارد. به طور مثال در دین اسلام ماه رمضان، ماه روزه گرفتن است.

آیا احتمال این وجود دارد که کاهش مصرف روزمره و روزه گرفتن در یک دوره زمانی در طول یک سال، موجب سلامتی باشد؟ با کنار گذاشتن به طور مثال آبجو و شراب، گوشت، شیرینی، نوشابه، گرفتاری و شلوغی، یا تلویزیون در طول این چهل روز، میتوان تاثیر جسمانی دوره روزه را در بدن خود حس کرد. هدف از روزه گرفتن این است، که انسان وقت خود را صرف اندیشیدن کند. زمان روزه، زمانی آهسته تر از معمول است، که انسان در طی آن، وقت دعا کردن و فکر کردن به آنچه در زندگی او مهم است، را دارد. اگر تصمیم به روزه گرفتن دارید، باید در مورد اینکه چگونه می‌توانید به بهترین

شکل فضای تعمق و اندیشیدن را فراهم سازید. شاید دوره روزه گرفتن جهت استفاده از وقت در زمینه اندیشیدن و پی بردن به آنچه در این دنیا مهم است، ایده آل می باشد.

برادری

برادری، و یا کلمه ی رایج تر آن مشارکت با یکدیگر! بسیاری از مردم، تنها مسیحی بودن را دشوار میدانند. به همین دلیل از نظر بسیاری، عضو شدن در اجتماع مسیحی که در آن با مد نظر داشتن خداوند، میتوان مراسم عبادت جماعتی برگزار کرد، ایده آل است. این مراسم از قیل آواز خواندن دست جمعی، دعا کردن، به یکدیگر یاری رساندن و غیره است. به نظر اکثریت، داشتن کسانی که میتوان با آنها زندگی و ایمان خود را تقسیم کرد، مطبوع است.

جشن های مذهبی و سنت ها

در هر اجتماع سنت هایی پدیدار میشود که چهارچوب همبستگی آن اجتماع را تشکیل میدهد. در کلیسا، مراسم عبادت و سنت های مذهبی مختلفی وجود دارند، که چهارچوب اجتماع آن کلیسا را تعیین میکنند. همانگونه که یک سال تحصیلی وجود دارد، و یک سال تقویمی، سال کلیسایی نیز موازی با سال تقویمی پیش میرود. سال کلیسایی با اولین یکشنبه از چهار یکشنبه قیل از تولد عیسی آغاز، و با ۲۷ یکشنبه تثلیث به پایان می رسد. هر عیدی از محتوی بخصوصی برخوردار است، و در مراسم های عبادت در طول یک سال کلیسایی، از دوران تولد مسیح تا مرگ و رستاخیز او، تا آمدن روح القدس را تجربه می کنیم.

مهمترین اعیاد مذهبی، کریسمس، عید پاک و عید پنجاهه است. در رابطه با جشن های مذهبی، سنت های مختلفی وجود دارد. گاهی، سنت های یک خانواده با سنت های خانواده های دیگر متفاوت است، و سنت های جدید همواره بوجود می آیند. بسیاری از سنت ها در زمان بت پرستان باستان ریشه گرفتند، که با ورود مسیحیت به اروپا با سنت های مسیحی وفق داده شدند.

کلیسا نباید تشریفاتی باشد، ولی در مقابل حاوی جشن های فراوان است. ما اعیاد مذهبی را برای فراهم کردن غذای روح، جشن میگیریم. چگونه میتوان اعیاد مذهبی را به فرصتی برای جشن و پایکوبی و تعمق تبدیل کرد؟ میتوان سنت های خود را خلق نمود. در زیر به پیشنهاد هایی در این باره پرداخته میشود:

جشن ظهور

همزمان با روشن کردن یکی از چهار شمع در تاج گل عید ظهور، (چهاریکشنبه قبل از میلاد مسیح)، میتوان سرود کریسمس خواند. این سرودها، کریسمس را به سنتی تبدیل کردند. میتوان تعدادی از سرودهای کریسمس را در طول عید ظهور آموخت، که بعدها در زمان کریسمس میتوان از آنها استفاده نمود.

کریسمس

بعد از چرخیدن دور درخت کریسمس و خواندن همه سرودهای کریسمس، و پیش از باز کردن کادوها، میتوان داستان تولد عیسی مسیح را با هم خواند و همچنین میتوان دعای پدر آسمانی، دعای شکر کردن برای همه اتفاقاتی که در سال گذشته رخ داده است، و دعایی برای کسانی که می شناسیم، را با هم خواند.

سال نو

سال نو فرصتی برای فکر کردن به گذشته و آینده است، ولی غالباً سال نو همراه با فعالیت ها و درگیری های فراوان است. تلاش کنید که شب سال نو ساعتی خلوت و آرام بیابید، پیاده روی طولانی بروید، یا بنشینید و با خداوند در مورد هر آنچه درگیر یا نگرانش هستید، راز و نیاز کنید. میتوانید همه چیز را بنویسید، که بدین شکل در آینده قادر باشید که این افکار را به خاطر آورید.

سه پادشاه مقدس (ششم ژانویه)

در این روز میتوان برای یادآوری داستان سه پادشاه مقدس (که روز تولد عیسی برای دیدنش آمده بودند)، از غذاهای شرقی و آفریقایی الهام گرفت. این سه پادشاه اهل کشورهای شرقی (ایران و عراق فعلی) بودند. در زمان های قدیم، این روز، روز پایان کریسمس بود، و در این روز بود، که تزئینات کریسمس و درخت روز کریسمس را جمع می کردند. شمع های مخصوص روز سه پادشاه مقدس وجود دارد که سه دسته دارند. میتوان آنها را در فروشگاه های مخصوص تهیه کرد و یا خود آنها را ساخت. این شمع را روشن کنید و کریسمس را همراه عزیزانتان، کمی طولانی تر جشن بگیرید.

Kyndelmisse تطهیر و تقدیس حضرت مریم (دوم فوریه)

Kyndelmisse به معنای "مراسم شکرگذاری همراه با روشن ردن شمع" است، و در کلیسای کاتولیک برگزار میشود. این جشنی است برای یادآوری معصومیت مریم مقدس و نوزاد او، حضور مسیح. در این روز، کل شمع هایی که قرار است، در طول سال آینده در کلیسا استفاده شوند، برای اولین بار استفاده و برکت داده میشوند. این زمان، زمانی تاریک است و از این رو جشن عید تطهیر و تقدیس حضرت مریم همانند جشن نور، در این زمان امری واضح و بدیهی است. میتوان میهمان دعوت کرد، شمع در پنجره ها و بر روی میزها روشن کرد و پنکیک و مربا سرو کرد. پنکیک غذای سنتی روز عید تقدیس و تطهیر حضرت مریم است.

روزه

پنجشنبه میثاق

در روز پنجشنبه میثاق، مراسم عبادت به هنگام غروب برگزار میشود، چرا که عیسی مسیح آخرین وعده غذایی خود را غروب روز پنجشنبه میثاق با حواریون میل کرد. بعد از مراسم عبادت میتوانید دوستان و خانواده خود را به غذا (مراجعه به پاراگراف "غذا") یا وعده غذایی مخصوص روز عید پاک، که گوشت بزه همراه با نانی خوب و شراب است، دعوت نمود.

آدینه نیک

آدینه نیک یا جمعه بلند، روز تاریکی است. این روز، روزی خاموش و ساکت است. برخی پرچم را نیمه افراشته میکنند، که نشان دهنده این است که عیسی مسیح در گذشته است. در مورد اینکه یک روز خاموش برای شما چه روزی است، تامل کنید. آیا روزی بدون موسیقی و تلویزیون است؟ آیا روزی به دور از کار و فعالیت‌های جسمانی است؟

عید پاک

قبل از مراسم عبادت روز عید پاک میتوان صبحانه مفصل روز عید پاک میل کرد. خانه را با گلهای نرگس تزئین کرد، تخم مرغ عسلی خورد و روز را با سرودی مربوط به روز عید پاک آغاز کرد. پرچم را بر افراشت و روز را سرشار از جشن و موسیقی کرد.

روز بزرگ نیایش

سنت خوردن نان داغ مخصوص از مغز گندم در دانمارک، از زمان‌های قدیم ریشه می‌گیرد، که نانوایان در روزهای اعیاد مذهبی بسته بودند و جامعه از حرکت باز داشته میشد. خوردن این نان مخصوص شب پنجشنبه، باید از این رو یاد آور این باشد، که روز بعد عید است و به همین خاطر ما باید از سرعت خود بکاهیم. روز را صرف دعا کردن بنماییم. به همین خاطر است که این روز تعطیل رسمی است و ما لازم نیست به سر کار یا مدرسه برویم. سعی کنید که سه بار در طول روز در خلوت و تنهایی باشید. صبح، ظهر و غروب. به مدت نیم ساعت سکوت پیشه کنید و بگذارید خداوند با شما صحبت کند.

جشن عروج

ما در این روز این واقعه را جشن می‌گیریم که عیسی مسیح ما را ترک گفت تا بتواند در کنار همه ما به طور همزمان باشد. این روز، روزی مقدس و با تحرک است. روز معراج مسیح! میتوانید این روز را با پیاده روی طولانی در طبیعت آزاد خداوند جشن بگیرید.

عید پنجاهه

روح القدس خود را همانند زبانه‌های آتش بر حواریون آشکار کرد. رنگ عید پنجاهه در نیایش سرایی قرمز است، که رنگ آتش و عشق است. آتش بزرگی در کنار ساحل و یا در باغچه بر افروزید. از شعله‌های آتش لذت ببرید و از آتش برای درست کردن نان بر دور چوب بهره ببرید.

عید مقدسان (اول نوامبر)

از کدو تنبل که در سنت هالووین استفاده میشود، استفاده کنید و در آن به جای جمجمه، نقش صلیب را کنده کاری کنید. روز را به فرصتی برای یادآوری عزیزان درگذشته تان تبدیل بنمایید. با دست گل به گورستان بروید و آلبوم های عکس قدیمی را پیدا کنید.

دعا

دعا راهی برای صحبت کردن با خداوند است - در واقع دعا تنها راه صحبت کردن با خداوند است. در عوض روشهای بسیار متفاوتی برای دعا کردن وجود دارد. میتوان دعای خود را به صورت یک فکر، کلام، موسیقی، هنر و ... بیان نمود. میتوان در رابطه با موضوع دعا نظریه پردازی کرد، ولی در واقعیت این عمل جالب نخواهد بود. آنچه در این رابطه جالب میباشد، نه صحبت کردن در مورد دعا، بلکه خود دعا کردن است. نمیتوان آنچه دعا است را آموخت، ولی میتوانید خودتان امتحان کنید. دعا چیزی نیست که انسان باید قادر به انجام و دستیابی به آن باشد، و هیچ روش صحیح و غلطی برای دعا کردن وجود ندارد. دعا بی پرده و پذیرا در برابر خداوند بودن است. " پیوسته دعا کنید!" (نامه اول پولس به مسیحیان تسالونیکي ۵، خط ۱۷)

در اینجا با فرصت‌ها و ابزارهای کمکی مختلفی برای آغاز به دعا کردن، آشنا خواهید شد. در آخر موقعیت دعای دست جمعی وجود خواهد داشت.

دعای پدر آسمانی:

دعای پدر آسمانی و یا دعای ربّانی، دعایی است که عیسی مسیح به شاگردان خود برای راز و نیاز با خداوند آموخت. این دعا همه ابعاد زندگی راتحت پوشش قرار میدهد. با قرائت دعا ربّانی، هرآنچه برای گفتن وجود دارد، گفته میشود.

دعای آزاد و بدون چهارچوب:

میتوان با کلمات خود با خداوند راز و نیاز کرد. میتوانیم برای چیزی که در مورد آن خوشحال هستیم، سپاس بگوییم (دعای شکرگزاری)، برای کسی یا چیزی که نگران آن هستیم، دعا کنیم (شفاعت). اگر در مورد چیزی خشمگین هستیم، با خداوند دعوا کنیم. (دعای شکوه) برای خطایی که مرتکب شده ایم، طلب آمرزش کنیم. دعا کنیم که خداوند در هنگام ترس همراه ما باشد. میتوانیم مطلقاً در مورد هر چیزی با خداوند راز و نیاز کنیم - هیچ چیزی وجود ندارد که ما قادر به صحبت کردن در مورد آن با خداوند نباشیم. او از افکار ما پیش از آنکه ما آن‌ها را به زبان بیاوریم، آگاه است.

سکوت:

میتوان به طور خود خواسته نیز سکوت اختیار کرد. در خاموشی افکار و دعاها رشد میکنند، و با به خود استراحت دادن، میتوان به خداوند فضای بیشتری برای صحبت کردن داد. سکوت میتواند گفتگویی پر شور با خداوند باشد.

شمع روشن کردن:

شمع روشن کردن، الهام بخش است و افکار و احساسات قوی را در انسان برانگیخته میکند. شمع روشن کردن میتواند در تمرکز و آرامش بخشیدن به انسان موثر واقع باشد. میتوانیم خودمان شمع روشن کنیم و این عمل را به دعا کردن تبدیل کنیم - به طور مثال میتوان برای کسی که بیمار است، شمع روشن کرد. در این مثال شمع روشن کردن، سمبل شفاگرفتن است.

به خلسه فرو رفتن:

به خلسه فرو رفتن در ادیان دیگر نیز شناخته شده است. خلسه یا "مدیتیشن" برای مسیحی‌ها یک نوع دعا است. میتوان در مورد تصویری و یا مثلاً مطلبی از انجیل تعمق / اندیشه کرد. کتاب‌های فراوانی در مورد این موضوع برای الهام گرفتن در دسترس است.

عزالت:

کلیساها و سازمانهای مختلف کلیسایی مراسم‌های عزالت برگزار میکنند. از ابتدا "عزالت" بخشی از عرف زندگی معنوی کلیسایی بوده است. کلمه عزالت به معنای "کناره گیری" است. فرد برای مدت زمانی با هدف سوق دادن تمرکز و توجه خود در جهت زندگی معنوی، از زندگی عادی کناره گیری می‌کند. هدف عزالت تغییر تمرکز است. زندگی روزمره سرشار از انگیزه‌های ناگهانی و فکریایی مربوط به خانواده، دوستان و تفریحات جانبی است. عزالت که نقطه مقابل زندگی روزمره است، فرصتی برای قرار دادن رابطه با خداوند، در مرکز است.

سفرهای زیارتی:

سفرها و - کوچ‌های زیارتی در سالهای اخیر پدیده ای شکوفا شده اند. برای بسیاری سفر زیارتی، هم سفری سیاحتی و هم سفر باطنی است.

کتابهای دعا:

در آخر کتاب سرودهای مذهبی، بخش مناجات، متناسب با موقعیت‌های مختلف وجود دارد. علاوه بر آن، کتب دعای زیادی به زبان‌های مختلف موجود است.

دستبند مسیح:

دستبند مسیح توسط اسقف سوئدی مارتین لوننبو، در جهت کمک به زندگی در مشارکت با خدا، به شکلی ساده و عملی، طراحی شد. میتوان از آن بدون نیاز به مقدمه، و یا دلیل خاصی استفاده نمود. این دستبند متشکل از دوازده مروارید گرد؛ که هرکدامشان یک سمبل از مطلب اصلی و مرکزی در ایمان به مسیح است تشکیل شده. شش مروارید کشیده؛ که سمبل نزدیکی با خداوند است، هریک از مرواریدها را میتوان به عنوان یک تصویر، از چیزی بزرگ، گرانبها و مقدس تصور کرد. چیزی که فکر کردن به آن و لمس کردن آن برای ما دلپذیر است، برای اطلاعات بیشتر در مورد دستبند مسیح به زبان دانمارکی، میتوان به آدرس اینترنتی زیر مراجعه کرد:

www.kristuskransen.dk